

Sygnatura akt V GUp 178/21

POSTANOWIENIE

L., dnia 14 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Legnicy V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : sędzia Edyta Zaczowska

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2022 r. w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu upadłościowym W. N. jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

o ustalenie planu spłaty lub umorzenie zobowiązań

postanawia :

I. umorzyć zobowiązania upadłej W. N. (PESEL: (...)) powstałe przed datą ogłoszenia upadłości, tj. 13 października 2021 roku bez ustalania planu spłaty wierzycieli z wyłączeniem zobowiązań określonych treścią art. 491²¹ ust 2 p.u.,

II. obciążyć Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Legnicy tymczasowo pokrytymi kosztami postępowania upadłościowego W. N..

UZASADNIENIE

Syndyk pismem z dnia 04 lutego 2022 r. w związku z upływem terminu do zgłaszania wierzytelności poinformował, że żaden wierzyciel nie dokonał zgłoszenia wierzytelności oraz że brak jest wierzytelności podlegających z urzędu umieszczeniu na liście wierzytelności.

W uzasadnieniu Syndyk wskazał, że w sprawie zachodzą przesłanki pozwalające Sądowi na wydanie postanowienia o umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalania planu spłaty oraz obciążenie Skarbu Państwa tymczasowo pokrytymi kosztami postępowania. Zaznaczał, że jego zdaniem osobista sytuacja upadłej w sposób oczywisty wskazuje, że jest ona trwale niezdolna do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty kosztów postępowania upadłościowego. Syndyk w sposób szczegółowy opisał sytuację rodzinną, finansową oraz zdrowotną upadłej zwracając szczególną uwagę na poważne problemy zdrowotne córki upadłej oraz brak pomocy ze strony ojca dziecka i rodziny. Skrupulatnie oszacował również wydatki ponoszone przez upadłą zaznaczając, że całe wynagrodzenie upadła przeznacza na utrzymanie swoje oraz córki.

Upadła oświadczyła, że akceptuje projekt informacji Syndyka z dnia 04 lutego 2022 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. N. ma 37 lat, jest z wykształcenia sprzedawcą, ma na utrzymaniu córkę w wieku 11 lat. Nie posiada żadnych ruchomości, nieruchomości, kosztowności, akcji, obligacji.

Problemu upadłej rozpoczęły się w momencie, w którym zaszła w ciążę z córką Z. N.. Musiała wtedy pójść na zwolnienie lekarskie i nie mogła w pełni korzystać ze swoich możliwości zarobkowych. Umowa o pracę została jej przedłużona jedynie do dnia porodu. Ojciec dziecka zupełnie nie interesował się matką oraz córką, nie obchodziło go zdrowie

upadłej, jej potrzeby ani też nie wykazywał żadnego zainteresowania w sprawach dziecka. Córka upadłej urodziła się (...) i wówczas upadła przestała otrzymywać wynagrodzenie za pracę. Przez 4 miesiące otrzymywała świadczenie z ZUS.

Zaraz po narodzinach córki W. N. dowiedziała się o tym, że córka dostała wylewu do naczyń przymózgowych. Lekarze twierdzili, że to się wchłonie, jednak tak się nie stało. Upadła szukała pomocy lekarskiej, z chorym dzieckiem przebywała w szpitalu, gdzie lekarze po licznych badaniach potwierdzili diagnozę – wylew do naczyń przymózgowych. Po wyjściu ze szpitala konieczna była rehabilitacja córki upadłej, która odbywała się raz dziennie u rehabilitanta, a dwa razy dziennie w domu. Z tego powodu upadła ponosiła koszty – jedna wizyta kosztowała 100 zł, czyli tygodniowo 500 zł, a w skali miesiąca ok. 2 000 zł. Córka upadłej jest dzieckiem mało odpornym na choroby. Od pójścia do przedszkola chorowała naprzemiennie co tydzień. Upadła nie była w stanie podjąć żadnej pracy zarobkowej, bowiem nie miała nikogo, kto mógłby wesprzeć ją w opiece nad córką, w szczególności nie mogła liczyć na pomoc ojca dziecka czy rodziny. Przez 5 lat upadła była zarejestrowana w Urzędzie Pracy w L., trudno jej było znaleźć pracę. Początkowo pracowała jako sprzątaczką, następnie jako pomoc kuchenna a obecnie pracuje w sklepie.

Córka upadłej obecnie uczęszcza do IV klasy Zespołu Szkół (...) w L., jest aspołeczna i z tego powodu uczęszcza na terapie psychologiczne. Musi nosić wkładki ortopedyczne do butów z uwagi na koślawość kolan oraz korzystać z pomocy dietetyka.

Upadła otrzymuje świadczenie w kwocie 500 zł z funduszu alimentacyjnego, ponieważ ojciec dziecka nie wywiązuje się ze swojego obowiązku. Ponadto otrzymuje świadczenie 500+.

Źródłem utrzymania upadłej jest wynagrodzenie za pracę. Jest obecnie zatrudniona w sklepie (...) na $\frac{3}{4}$ etatu na stanowisku sprzedawca. Wysokość wynagrodzenia po zakończeniu postępowania wyniesie 2 100 zł netto. Umowa jest zawarta na czas określony do dnia 31 października 2022 r. Nie uzyskuje innych dochodów, nie ma możliwości podjęcia dodatkowej pracy.

W. N. wraz z córką mieszka w lokalu mieszkalnym położonym w L., należącym do mamy upadłej i partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania.

Comiesięczne wydatki upadłej i jej córki wynoszą 2 655 zł i obejmują: 400 zł – koszty porad lekarskich i leków, 800 zł – żywność, 150 zł – ubrania, w tym buty z wkładkami, 100 zł – środki czystości, 900 zł – partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania, 100 zł – edukacja, zajęcia sportowe córki, 55 zł o ubezpieczenie, 100 zł – rezerwa na nieprzewidziane wydatki.

W postępowaniu upadłościowym W. N. nie wpłynęły żadne zgłoszenia wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2022 r. Sąd określił wynagrodzenie Syndyka Masy Upadłości B. S. na kwotę 4 241,57 zł netto + VAT tj. 5 217,13 zł brutto. Ponadto na koszty postępowania składa się kwota 355 zł – zatwierdzone koszty postępowania. Łączne koszty postępowania wyniosły 5 572,34 zł i zostały pokryte ze środków budżetowych Skarbu Państwa.

Dowód:

- sprawozdanie ogólne o stanie masy upadłości, k. 27 – 28,
- spis inwentarza w postępowaniu upadłościowym, k. 29 – 30,
- postanowienie z dnia 14.01.2022 r., k. 41 – 41v,
- postanowienie z dnia 14.01.2022 r., k. 42,
- informacja (...) z załącznikami, k. 70 – 78,

- pismo (...) z dnia 04.02.2022 r.

Sąd stwierdził, co następuje:

Stosownie do treści art. 236 ust. 1 i 2 p.u. wierzyciel osobisty upadłego, który chce uczestniczyć w postępowaniu upadłościowym, jeżeli niezbędne jest ustalenie jego wierzytelności, powinien w terminie oznaczonym w postanowieniu o ogłoszeniu upadłości zgłosić syndykowi swoją wierzytelność. Uprawnienie do zgłoszenia wierzytelności przysługuje wierzycielowi ponadto, gdy jego wierzytelność była zabezpieczona hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską lub przez inny wpis w księdze wieczystej lub w rejestrze okrętowym. Jeżeli wierzyciel nie zgłosi tych wierzytelności, będą one umieszczone na liście wierzytelności z urzędu. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wierzytelności zabezpieczonych hipoteką, zastawem lub zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym, hipoteką morską na rzeczach wchodzących w skład masy upadłości, jeżeli upadły nie jest dłużnikiem osobistym, a wierzyciel chce w postępowaniu upadłościowym dochodzić swoich roszczeń z przedmiotu zabezpieczenia. Z kolei w oparciu o treść art. 237 p.u. nie wymagają zgłoszenia należności ze stosunku pracy.

Jednocześnie stanowczego zaakcentowania wymaga, że zgłoszenie wierzytelności jest uprawnieniem, a nie obowiązkiem wierzyciela i równocześnie jest przesłanką uczestniczenia przez niego w postępowaniu upadłościowym i zaspokojenia zgodnie z właściwymi przepisami tę kwestię regulującymi. Tylko w przypadku wierzytelności określonych w art. 236 ust. 2 i 3 oraz art. 237 p.u. ich umieszczenie w liście wierzytelności następuje z urzędu.

W postępowaniu upadłościowym W. N. nie doszło do sporządzenia listy wierzytelności ze względu na brak zgłoszeń wierzycieli, a nadto wobec faktu, że dłużnik nie posiadał wierzytelności podlegających umieszczeniu na liście z urzędu. Tym samym nie jest możliwym ustalenie planu spłaty wierzycieli.

Natomiast art. 491¹⁴ ust. 5 p.u. określa wprost, że w przypadku braku zgłoszeń wierzytelności i braku wierzytelności, które w postępowaniu upadłościowym prowadzonym zgodnie z przepisami części pierwszej podlegałyby z urzędu umieszczeniu na liście wierzytelności sąd, po upływie terminu do zgłoszenia wierzytelności, wydaje postanowienie o umorzeniu zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli.

W postępowaniu upadłościowym W. N. nie przeprowadzono likwidacji majątku, jako że upadła nie posiadała majątku podlegającego likwidacji, a syndyk na zasadzie (...) ust. 1 p.u. pismem z dnia 4 lutego 2022 r. złożył sądowi informację, że zachodzą przesłanki, o których mowa art. 491¹⁶ ust. 1, uzasadniające umorzenie niezaspokojonych kosztów postępowania upadłościowego tymczasowo pokrytych przez Skarb Państwa. Należy bowiem zaznaczyć, że kosztami postępowania W. N. w łącznej kwocie 5 572,34 zł został obciążony Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Legnicy.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie faktycznie zachodziły przesłanki uzasadniające zastosowanie powołanego art. 491¹⁶ ust. 1 p.u., przede wszystkim ze względu na sytuację rodzinną oraz finansową upadłej, lecz głównie ze względu na stan zdrowia córki upadłej. Jak wynikało z pisma syndyka z dnia 04 lutego 2022 r. zaraz po narodzinach córki upadła dowiedziała się o tym, że córka dostała wylewu do naczyń przymózgowych. Lekarze twierdzili, że to się wchłonie, jednak tak się nie stało. Upadła szukała pomocy lekarskiej, z chorym dzieckiem przebywała w szpitalu, gdzie lekarze po licznych badaniach potwierdzili diagnozę – wylew do naczyń przymózgowych. Po wyjściu ze szpitala konieczna była rehabilitacja córki upadłej, która odbywała się raz dziennie u rehabilitanta, a dwa razy dziennie w domu. Z tego powodu upadła ponosiła koszty – jedna wizyta kosztowała 100 zł, czyli tygodniowo 500 zł, a w skali miesiąca ok. 2 000 zł. Córka upadłej jest dzieckiem mało odpornym na choroby. Od pójścia do przedszkola chorowała naprzemiennie co tydzień. Upadła nie była w stanie podjąć żadnej pracy zarobkowej, bowiem nie miała nikogo, kto mógłby wesprzeć ją w opiece nad córką, w szczególności nie mogła liczyć na pomoc ojca dziecka czy rodziny. Przez 5 lat upadła była zarejestrowana w Urzędzie Pracy w L., trudno jej było znaleźć pracę. Początkowo pracowała jako sprzątaczką, następnie jako pomoc kuchenna a obecnie pracuje w sklepie. Córka upadłej obecnie uczęszcza do IV klasy Zespołu Szkół (...) w L., jest aspołeczna i z tego powodu uczęszcza na terapie psychologiczne. Musi nosić wkładki ortopedyczne do butów z uwagi na koślawość kolan oraz korzystać z pomocy dietetyka. Upadła otrzymuje świadczenie w kwocie 500

zł z funduszu alimentacyjnego, ponieważ ojciec dziecka nie wywiązuje się ze swojego obowiązku. Ponadto otrzymuje świadczenie 500+. Natomiast źródłem utrzymania upadłej jest wynagrodzenie za pracę. Jest obecnie zatrudniona w sklepie (...) na 3/4 etatu na stanowisku sprzedawca. Wysokość wynagrodzenia po zakończeniu postępowania wyniesie 2 100 zł netto. Umowa jest zawarta na czas określony do dnia 31 października 2022 r. Nie uzyskuje innych dochodów, nie ma możliwości podjęcia dodatkowej pracy. W. N. wraz z córką mieszka w lokalu mieszkalnym położonym w L., należącym do mamy upadłej i partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. Z kolei comiesięczne wydatki upadłej i jej córki wynoszą nie mniej niż 2 655 zł i obejmują: 400 zł – koszty porad lekarskich i leków, 800 zł – żywność, 150 zł – ubrania, w tym buty z wkładkami, 100 zł – środki czystości, 900 zł – partycypacja w kosztach utrzymania mieszkania, 100 zł – edukacja, zajęcia sportowe córki, 55 zł o ubezpieczenie, 100 zł – rezerwa na nieprzewidziane wydatki. W tej sytuacji, zwłaszcza biorąc po uwagę konieczność leczenia przez upadłą na koszty leczenia chorej córki należy uznać okoliczności przytoczone przez Syndyka za uzasadnione i przyjąć, że środki pieniężne, którymi dysponuje upadła pozwalają jej na zaspokojenie wyłącznie podstawowych potrzeb swoich oraz córki. Według ustalonego stanu faktycznego upadła nie ma realnej szansy na poprawę swych warunków materialnych, a tym bardziej wzbogacenia się.

W ocenie Sądu comiesięczne dochody upadłej pozwalają wyłącznie na pokrycie niezbędnych wydatków jej rodziny, wiążących się ze skromną egzystencją. Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, iż w przedmiotowej sprawie spłaty celem pokrycia kosztów postępowania byłoby niehumanitarne i sprzeczne z ideą upadłości konsumenckiej. Zasady doświadczenia życiowego wskazują bowiem, iż sytuacja życiowa i materialna upadłej nie ulegnie gwałtownej i diametralnej poprawie. Działanie takie natomiast doprowadziłoby do niedostatku upadłej, która już w obecnej sytuacji funkcjonuje w zasadzie na granicy ubóstwa.

Wielkość spłat celem pokrycia kosztów postępowania powinna być wypadkową kwoty, jaką dłużnik jest w stanie miesięcznie przeznaczyć na spłatę. W przypadku jednak upadłej żadna tego typu kalkulacja nie pozwala na przyjęcie, że osiągnane przez nią dochody pozwolą zaspokoić koszty postępowania, a pozostała kwota pozwoli na zapewnienie kosztów utrzymania upadłego oraz jej córki. Sytuacja osobista upadłej w oczywisty sposób wskazuje na jej trwałą niezdolność do dokonywania jakichkolwiek spłat.

Jednocześnie w przypadku upadłej nie zachodzą negatywne przesłanki z art. 491^{14a} ust.1 p.u., które uniemożliwiają umorzenie zobowiązań.

Podkreślić również należy, że przebieg postępowania nie ujawnił podstaw do jego umorzenia w sankcyjnym trybie z art. 491¹⁰ ust. 2 lub 2a p.u.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 491¹⁶ ust. 1 p.u. orzekł jak w pkt II postanowienia, obciążając Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Legnicy tymczasowo pokrytymi kosztami postępowania upadłościowego W. N..

Na koniec wskazać należy, że zgodnie z art. 491¹⁴ ust. 4 p.u. sąd ustala plan spłaty wierzycieli albo w przypadku, o którym mowa w art. 491¹⁶ust. 1 lub 2a, umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowo umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli albo wydaje postanowienie, o którym mowa w art. 491^{14a} ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy, jeżeli upadły, syndyk lub wierzyciel złożył wniosek o przeprowadzenie rozprawy. O terminie rozprawy zawiadamia się upadłego i syndyka oraz wierzyciela, który złożył wniosek o przeprowadzenie rozprawy. Oznacza to, że wydanie ww. postanowień wymaga przeprowadzenia rozprawy tylko jeśli upadły, syndyk lub wierzyciel złożył wniosek o przeprowadzenie rozprawy. Natomiast jeżeli takiego wniosku nie było sąd rozpoznaje sprawę na posiedzeniu niejawnym. W niniejszej sprawie nie złożono wniosku o przeprowadzenie rozprawy, wobec czego postanowienie o ustaleniu planu spłaty wierzycieli wydano na posiedzeniu niejawnym i na podstawie art. 491¹⁴ ust 7 p.up. podlega ono obwieszczeniu.

W związku z powyższym na podstawie powołanych przepisów należało orzec jak w sentencji.